

Anja C. Jensens 1. maj-tale

Taler

Anja C. Jensen
Forbundsformand hos HK

Dato

1. maj 2025

1 Kære alle sammen

Rigtig god 1. maj!

5 1. maj er altid en helt særlig dag – og i år også i en helt særlig tid.

For vi står her midt i landet, midt i foråret, midt i verdenshistorien.

10 På onsdag – en lille uge fra nu – der vil sirenerne som hvert år lyde ud over Danmark.

Hvis man er over 30 år, vil man kunne huske, at der var en tid, hvor det skete hver eneste onsdag kl. 12.

15 Ja. For mig vækker det både klare minder og en ret speciel følelse i kroppen. Sirenerne er på én gang et ekko af noget, der har været og samtidig et uroligt sus fra fremtiden.

20 Den der lille følelse af noget farligt, som man forsøger at gemme bagerst i hjertet – bevidstheden om, at det faktisk kunne ske igen. I vores tid.

En bevidsthed, der vist er vokset i os allesammen de seneste år. Og eskaleret de seneste måneder.

25 Jeg husker selv den sitrende stilhed, der faldt over skolegården, når sirenerne lød.

Eller mig som lidt pinligt berørt 10-årig, når jeg luftede min bokserhund onsdag klokken 12 og den ALTID stoppede midt i trafikken og hylede alarmerende i

30

samklang med sirenerne.

En ugentlig påmindelse om, at vi stadig skulle være klar til krig.
At vores varslingsystem stadig kunne kalde os væk fra hverdagen.

35

Men årene ændrede os.
Vi sparede på forsvaret.
Vi nedlagde beskyttelsesrummene.
Vi inkasserede fredsdividenden, som flere kalder den.
40 Og sirenen lyder nu kun højt en gang om året i hele landet.

Men nu er tiden – desværre – igen til oprustning.

Og det de fleste tænker, når talen falder på oprustning, vil være krudt og kugler.

45

Og det skal der til for at værne om både tryghed og territorier – at kunne svare igen på direkte angreb og ja, måske endda afskrække fjenden.

Men jeg står her også i dag fordi det må – og skal – handle om meget andet end
50 hardware.

Vores sikkerhed afhænger også af, at vi har et samfund, der hænger sammen. Et fællesskab.

55 Hvor vi tror på, at der er noget at se frem til.
Gå på arbejde for.
Og gå hjem fra igen.

Uden at gå i stykker af det.

60

Samfundsdaysordenene forsvinder ikke bare på magisk vis, fordi forsvaret skal styrkes. Det gør hverdagslivet heller ikke. Eller drømmene for fremtiden. Og det gør mit og vores fælles engagement i dem heller ikke. Det må de ikke!

65 For JA – der kommer en regning for forsvaret – og som formand for HK går jeg med både hjerne og hjerte skarpt og varmt ind i diskussionen om, hvordan vi kan være med til at sikre, at den regning bliver fordelt retfærdigt – og bæredygtigt.

Jeg VIL ikke finde mig i, at forsvarsinvesteringer bliver et belejligt påskud for alt fra lavere selskabsskatter, til højere og højere tilbagetrækningsalder og dagpengeforringelser.

75 Ja, for ikke at levere skolemad, hørte jeg endda en borgmester sige på KLs topmøde!

I kriser har vi mere end nogensinde brug for et stabilt og solidt velfærdssamfund, hvor vi taler os frem til løsninger og passer på hinanden og på
80 fællesskabet, når tingene bliver svære.

Det er helt simpelt det, som jeg selv kalder den danske måde.
Den viste sin klare styrke under corona-krisen.

85 Her så vi, at et samfund kun er så stærkt, som vores demokratiske samtale, vores tillid og omsorg for hinanden – og lykkeligvis med Danmark som det gode eksempel.

Krisen viste os også, at dem som vi normalt ikke lægger så meget mærke til, har
90 en rolle at spille. Også selvom de hverken bærer en soldater- eller politi-uniform eller en læge- eller sygeplejerskekittel.

Under corona tog vores unge fx en særlig tårn. De podede og testede os allesammen, sad i udgangskasserne i supermarkederne og tog diskussionen med
95 de af os, der nægtede at gå med mundbind, og de arbejdede på lagre og fyldte op med toiletpapir, havregryn – og gær.

Og arbejdsmarkedets parter og politikerne indgik trepart, på trepart, på trepart og fandt en vej sammen.
100 Den vej holdt hånden under vores arbejdspladser, under dansk økonomi.

Og dét i en grad, hvor den i dag er så stærk, at regeringen nu bare kan hente de første 50 milliarder til oprustning og genopbygning af forsvaret i nationalbanken.

Det skal vi huske – for der er mere end nogensinde brug for, at der bliver holdt skarpt fokus på helheden – og på at løn og goder forhandles ved

overenskomstbordene af arbejdsmarkedets parter.

110

Det er så vigtigt, at der ikke opstår en slags uniformsblindhed – eller et snævert fokus på, at produktionsdanmark UDELUKKENDE består af mænd i kedeldragter.

115 Den danske modstandsdygtighed beror jo netop på mange faggruppers samarbejde. Og modstandsdygtighed får vi brug for.

Jeg har nogle verselinjer, som jeg ikke kan slippe for tiden.

Nemlig et vers fra Bjarne Jes Pedersens sang: Vi voksne kan også være bange –

120 og ja, den er fra 1978, men absolut HØJ-aktuel.

Linjerne er:

Jeg er bange for at alt for stærke mænd

125 skal bestemme over dig og mig og jorden.

Jeg er bange for at løgnere og tyve

skal bestemme over dig og mig og jorden.

... JA. Det er nærmest profetisk.

130

For at bruge statsministerens ord lever vi ikke i krigstid, men heller ikke ligefrem i fredstid, og vi MÅ ikke panikke. Ikke lade frygten overtage.

For jeg tror på, at der findes en tid. Et øjeblik. Øjeblikket lige inden vi faktisk

135 bliver bange – hvor vi kan handle. Beslutte. Finde løsninger.

Opruste – og hente kampfanerne frem.

Med al den beslutsomhed og vilje, der følger – med al den sårbarhed og ømhed,

140 vi kan finde for hinanden, når vi presses udefra.

For vi ved, at alt hvad vi har, har vi kæmpet os til.

Og vi kan miste det igen.

145 Det skal vi huske – særligt i dag. Midt i foråret. Midt i landet. Midt i verdenshistorien.

Tusind tak – og rigtig god første maj!

150

Kilde

Manuskript modtaget af taler og udgivet af Danske Taler med tilladelse fra taler.

Kildetype

Digitalt manuskript

155

Tags

1. maj-tale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/anja-c-jensens-1-maj-tale-2025>

160

165

170

175

180

185